

ВИЩИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ СУД УКРАЇНИ З РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ

У Х В А Л А І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

19 жовтня 2016 року

м. Київ

Колегія суддів судової палати у цивільних справах
Вищого спеціалізованого суду України з розгляду
цивільних і кримінальних справ у складі:

головуючого Хопти С.Ф., Журавель В.І.,
суддів: Гулька Б.І., Штелик С.П.,
Закропивного О.В.,

розглянувши в судовому засіданні справу за позовом до публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» про визнання дій протиправними та визнання кредитного договору недійсним за касаційною скаргою представника – Олексюка Федіра Юрійовича, на ухвалу апеляційного суду м. Києва від 10 червня 2016 року,

в с т а н о в и л а:

У жовтні 2014 року Продан О.В. звернулася до суду з указаним вище позовом, в якому просила визнати протиправними дії публічного акціонерного товариства «Райффайзен Банк Аваль» (далі – ПАТ «Райффайзен Банк Аваль») щодо надання їй кредиту як резиденту України в іноземній валюті для розрахунку цією валютою з іншими резидентами України на території України; визнати бездіяльність відповідача щодо здійснення контролю за цільовим використанням кредитних коштів, у даному випадку за тим, щоб позичальник використав отриману у нього валюту саме на розрахунки з іншими резидентами України; визнати кредитний договір від 28 лютого 2008 року, укладений між ПАТ «Райффайзен Банк Аваль» та нею недійсним.

Рішенням Печерського районного суду м. Києва від 2 лютого 2016 року позов залишено без задоволення.

Не погоджуючись із вказаним рішенням суду, представник – Олексюк Ф.Ю., звернувся до апеляційного суду з апеляційною скаргою.

Ухвалою апеляційного суду м. Києва від 10 червня 2016 року апеляційну скаргу представника Продан О.В. – Олексюка Ф.Ю. – на рішення Печерського районного суду м. Києва від 2 лютого 2016 року визнано неподаною та повернуто заявнику.

Справа № 757/29939/14-ц
Провадження № 6-18695 св 16
Головуючий у першій інстанції Цокол Л.І.
Доповідач Гулько Б.І.

У касаційній скарзі представник – Олексюк Ф.Ю., просить скасувати ухвалу апеляційного суду, посилаючись на порушення судом норм процесуального права, та направити справу до суду апеляційної інстанції для вирішення питання про відкриття апеляційного провадження.

Касаційна скарга підлягає задоволенню.

Згідно із ч. 2 ст. 324 ЦПК України підставами касаційного оскарження є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права.

Визнаючи апеляційну скаргу неподаною та повертаючи її заявнику, апеляційний суд виходив із того, що ухвалою суду від 20 травня 2016 року апеляційну скаргу було залишено без руху для оплати заявником судового збору, але у встановлений строк недоліки скарги ним не усунуто.

Проте такого висновку апеляційний суд дійшов із порушенням вимог процесуального закону.

Апеляційна скарга за формою й змістом повинна відповідати вимогам ст. 295 ЦПК України.

Відповідно до ч. 2 ст. 297 ЦПК України до апеляційної скарги, яка не оформлена згідно з вимогами, встановленими ст. 295 цього Кодексу, а також у разі несплати суми судового збору застосовуються положення ст. 121 цього Кодексу.

Постановляючи ухвалу про залишення апеляційної скарги без руху, апеляційний суд не звернув увагу на те, що позивачем пред'явлений позов про захист його прав як споживача послуг.

Відповідно до ч. 3 ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів» споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, пов'язаними з порушенням їх прав.

У п. 7 постанови пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 17 жовтня 2014 року № 10 «Про застосування судами законодавства про судові витрати», судам роз'яснено, що оскільки ст. 5 Закону України «Про судовий збір» не містить вичерпного переліку пільг щодо сплати судового збору, то при визначенні таких пільг слід керуватися іншим законодавством України, наприклад, ст. 22 Закону України «Про захист прав споживачів».

Таким чином, позивачі, які звільнені від сплати судового збору при пред'явленні позову, також звільняються від його сплати й при поданні апеляційних чи касаційних скарг.

На виконання ухвали апеляційного суду про залишення її скарги без руху 6 червня 2016 року позивачка направила заяву до апеляційного суду, у якій зазначила, що вона звільнена від сплати судового збору за подання апеляційної скарги як споживач.

Апеляційний суд на наведене вище уваги не звернув та безпідставно визнав апеляційну скаргу представника – Олексюка Ф.Ю., неподаною.

Ураховуючи наведене, ухвала апеляційного суду відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 342 ЦПК України підлягає скасуванню з передачею справи до апеляційного суду для вирішення питання про відкриття апеляційного провадження.

Керуючись ст. ст. 336, 342 ЦПК України, колегія суддів судової палати у цивільних справах Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ

ухвалила:

Касаційну скаргу представника _____ – Олексюка Федіра Юрійовича – задовольнити.

Ухвалу апеляційного суду м. Києва від 10 червня 2016 року скасувати, справу направити до суду апеляційної інстанції для вирішення питання про відкриття апеляційного провадження.

Ухвала оскарженню не підлягає.

Головуючий

С.Ф. Хопта

Судді

Б.І. Гулько

В.І. Журавель

О.В. Закропивний

С.П. Штелик

